

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 667/2018
12.06.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ненада Петковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Смедереву К 798/13 од 23.02.2018. године и Кв 93/18 од 16.04.2018. године, у седници већа одржаној 12.06.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Смедереву К 798/13 од 23.02.2018. године и Кв 93/18 од 16.04.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву К 798/13 од 23.02.2018. године, окривљеном АА досуђени су трошкови на име заступања од стране браниоца у укупном износу од 81.750,00 динара.

Решењем истог суда Кв 93/18 од 16.04.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА, адв. Ненад Петковић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, и наведена решења преиначи, уз обавезу да се окривљеном надокнаде и трошкови састава жалбе на првостепено решење и састава захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у

поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1., члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, која повреда, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу наведене повреде, бранилац наводи да је првостепени суд признао трошкове одбране на име приступа браниоца на четири одржана главна претреса и на један неодржани главни претрес, али да му није признао трошкове одбране на име приступа на преостале неодржане главне претресе и да при томе суд нетачно наводи да су претреси одложени због недоласка окривљеног, да је према записницима са спорних претреса нејасно због чега су исти одложени, да је суд могао да одржи претрес и без присуства окривљеног, јер његово присуство није било нужно за одржавање претреса, да је прави разлог неодржавања претреса заправо недолазак сведока ББ због кога су претреси и одложени.

Изнетим наводима бранилац у суштини оспорава чињенице које су од значаја за одлуку о висини трошкова кривичног поступка, а погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић